

ਆਦਾਲਤ ਬਿਸਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਐਮ.ਬੀ. ਰਾਥਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਬਿਜ਼ਨ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਖਟੀਮਨਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਰਿਮੋਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀਵਾਨੀ ਮੋਢ ਨੰ. 413-D of 1956.

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਰਿਰਿਠਾ ਜਾਬਤਾ (1908 ਦਾ ਐਰਟ 5) - ਆਦੇਸ਼ 41, 1959, ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 33-
ਇਸ ਦਾ ਦਾਇਰਾ- ਸੀ ਆਦਾਲਤ ਨੂੰ 6 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਮੁਰੱਦਮੇ ਦੇ ਰਿਮੋਰ ਯਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਮ ਰਰਨ
ਦੇ ਖੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਯਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਵਿਯਰਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਅਧੀਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਹੈ, ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਫੈਮਲਾ ਅਧੀਲਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਯਰਤੀਆਂ
ਲਈ ਆਮ ਆਯਾਸ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਰਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ
ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਯਰਤੀ ਅਧੀਲ ਦੇ ਯਿਰ ਹੋਣ। ਜੇ ਆਰਡਰ 41,
ਨਿਯਮ 4 ਨੂੰ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 3, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਰਿਰਿਠਾ ਰੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ "ਬਚਾਉਰਤਾ" ਲਈ "ਉੱਤਰਦਾਤਾ" ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯਿਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਰੋਈ ਪ੍ਰਰਬੰਧ
ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਰਿਮੋਰ ਖਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਯਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਰਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ
ਰੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਯਰਤੀ ਮੁਰੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਯਿਰ ਹੋ ਸਰਦੇ ਹਨ ਪਰ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਯਿਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬਾਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਰੋਫਾਰਮਾ ਖਾਰਟੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਿਸ ਦੇ
ਖਿਲਾਫ ਰੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਿਰਾਇਤਰਤਾ ਜਾਂ ਅਧੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਯਰਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ
ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੋਈ ਵਿਵਸਥਾ
ਹੈ ਜੇ ਆਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਯਾਸ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਮਲਾ ਰਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਯਰਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਯਰਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਰੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਕਿ ਰਿਮੋਰ ਯਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਈ ਵੀ ਫੈਮਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਮਲਾ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਰੋਸ
ਮੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ
ਹੈ ਕਿ ਰਿਮੋਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਯਰਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਮ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ
ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮੋਰ ਪ੍ਰਰੋਫਾਰਮਾ ਖਾਰਟੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਰਰਨਾ ਜਿਸ
ਨੂੰ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਰਦੀ ਹੈ, ਰਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਿਮੋਰ ਵੀ
ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਰਰਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਯਰਤੀ ਨੇ
ਅਧੀਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਰੋਫਾਰਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ
ਆਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁਰੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਉ ਰਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਆਯਾਸ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਰਦੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਰੇ। ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 33, ਦੀਵਾਨੀ
ਪ੍ਰਰਿਰਿਠਾ ਜਾਬਤੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਯਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਆਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਮਲੇ
ਨੂੰ ਇਰਸਾਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਦੇਸ਼ 41 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮੋਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਯਿਰ
ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਥਤਿਆਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵੇਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 33 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੇ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

1952 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਅਜਮੇਰ ਮਾਰਵਾੜਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਐਕਟ 38 ਦੀ ਖਾਮ 35 ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੀਨੀਅਰ ਮਥ-ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਐ.ਸੀ.ਐਮ. ਦੇ 16 ਅਗਸਤ, 1956 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੋਘ ਰਹਿਣ ਲਈ ਖਟੀਸਨ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮਥ-ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਜੀਐਚ ਲੁਥਰਾ ਦੇ 5 ਅਗਸਤ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਗਵਤ ਦਿਲਾਲ ਅਤੇ ਐਗੇਸਟਰ ਦਿਲਾਲ, ਖਟੀਸਨਾਂ ਲਈ।

ਬਿਸਮਿਲ ਦਿਲਾਲ, ਇਕਬਾਲ ਰਿਸ਼ਮਨ ਅਤੇ ਰੋਸਵ ਦਿਲਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਮਲਾ

ਬਿਸਮਨ ਨਾਰਾਇਣ, ਜੇ.

ਬਿਰਜ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਕਥਾਮੜ ਫਰਮਾਨ ਖਰਾਬਤ ਰੀਤਾ। 8 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਨੇ ਇਸ ਇਕਥਾਮੜ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਖੁੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਯਵਾ ਉਸ ਦੇ ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਆਏ। 5 ਅਗਸਤ, 1955 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫੈਮਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਰਿਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਰਿਸ਼ੇਰ (ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਮਿਰਤਰ ਦੇ ਦੋ ਖੁੱਤਰ) ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੀਨੀਅਰ ਮਥ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੀਜੇ ਭਰਾ ਰੂਥ ਰਿਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦ ਗਈ ਨੂੰ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਖੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ। ਮੀਨੀਅਰ ਮਥ-ਜੱਜ ਨੇ 16 ਅਗਸਤ, 1955 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 32 ਰੁਥਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਇਕਥਾਮੜ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੀਨੀਅਰ ਮਥ-ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਬਿਰਜ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਖਟੀਸਨ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੋਘ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਆਈ, ਤਾਂ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਰੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਰੀਤੀ ਕਿ ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਦੇ ਮਾਰੇ ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੀਨੀਅਰ ਮਥ ਜੱਜ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਅਧੀਲ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਣ ਇਹ ਫੈਮਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਾਡੇ ਮਾਗਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ। ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕਥਾਮੜ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੰਨੂੰ ਰਾਜ ਰਿਸ਼ੇਰ ਲਾਈ ਦੇ ਮਾਰੇ ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਗਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਦੀ ਇਕਥਾਮੜ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਮਮੋ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਮਾਰੇ ਬੇਦਖਲ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਐਗ ਹੋ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਦੋ ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਬਾਰੀ ਦੇ ਨੂੰ ਕੋਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਧੀਲ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਧੀਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਹ ਆਖੋਗ ਮੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਣ ਬੇਦਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਰਥਾਮੜ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੀ ਕਿ ਅਧੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾਭਦਾਇਕ ਮਰਦਮਦ ਖੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਥਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਬਿਨੈਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਧੀਲ ਸਮਰੱਥ ਮੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਬਿਨੈਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 33, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ ਆਦੇਸ਼ ੪੧ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਆਰਡਰ ੪੧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਕੱਸਟ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਮਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 1 ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ 1, ਨਿਯਮ 1, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਾਇਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਖੈਦਾ ਹੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਚਾਰੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਮੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਕੱਸਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹੋਰ ਦੋ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੁੰਦੇ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਕੱਸਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੇਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧੀਲ ਆਖੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਬਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਦੇ ਹੋਰ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਧੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਇਰਥਾਮੜ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੰਨੂੰ ਲਾਈ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋ ਵਾਰਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਮੀ, ਮੈਜਿਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਅਧੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਧੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਰਸਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮੀ ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਗਲਾਹਿ, ਰਿਹਾਇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਰੋਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧੀਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮੀ ਰਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ
 ਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਹਾਇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਕੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚੇ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ
 ਯਿਹ ਹਨ, ਗਲਾਹਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
 ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 33, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ
 ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 33, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"4. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਉਰਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,
 ਅਤੇ ਡਿਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਬਚਾਉਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਆਮ
 ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਅਧੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਚਾਉ ਰਤਾ ਯੂਰੇ ਫਰਮਾਨ
 ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧੀਲ ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ
 ਬਚਾਉਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ
 ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। 33. ਅਧੀਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਯਾਮ ਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼
 ਦੇਣ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਯਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਮੀ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਮੀ ਅਤੇ
 ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਯਾਮ ਰਨ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ
 ਕਿ ਰੋਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
 ਹੈ, ਚਾਹੇ ਅਧੀਲ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ
 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਗਲਾਹਿ ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯਿਹਾਂ ਨੇ
 ਕੋਈ ਅਧੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: "

ਗੁਣ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗੀਆਂ ਦੇ
 ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਲ
 ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਸਰਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਧੀਲਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ ਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗੀਆਂ ਲਈ
 ਆਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ
 ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ ਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧੀਲ ਦੇ ਯਿਹ ਹੋਣ। ਜੇ ਆਰਡਰ
 41, ਨਿਯਮ 4 ਨੂੰ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 3, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ
 ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ "ਬਚਾਉਰਤਾ" ਲਈ "ਉੱਤਰਦਾਤਾ" ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ
 ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯਿਹ ਹੋਵੇਗਾ।
 ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ
 ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਭਾਗੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ
 ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਯਿਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯਿਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ
 ਕਿ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਖਾਰਟੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ,
 ਸਿਰਾਇਤਰਤਾ ਜਾਂ ਅਧੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ
 ਦਿੰਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ
 ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ 41,
 ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ ਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
 ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ ਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ
 ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਯਿਹ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਆਪਣਾ ਰੋਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੋਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਮ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮੇ ਖਰੋਫਾਰਮਾ ਖਾਰਟੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਰਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਿਮੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਰੋਫਾਰਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਧੀਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰੋਫਾਰਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸਾਮਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਖਰੋਫਾਰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 33, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ ਗਜ਼ਰ ਯਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਕਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਗਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਖੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮੇ ਗੈਰਗਜ਼ਰ ਯਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 1922 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਾ ਨੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 33 ਲਾਗੂ ਰੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖੁਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਸਰ ਹਰੀ ਸੰਕਰ ਖਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ "ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਰਿਮੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਖਾਰਟੀਆਂ" ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 33 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਰੀਲ ਸੁਰੀ ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ ਨੇ ਕਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 33 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਰਿਮੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਯਿਰਾਂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਖਾਰਟੀਆਂ" ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ "ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਯਿਰ ਜੋ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ "ਜਾਂ ਖਾਰਟੀਆਂ" ਸਬਦ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 33 ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰਿਮੇ ਵੀ ਸਬਦ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੋਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ "ਖਾਰਟੀਆਂ" ਸਬਦ "ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ" ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਯਿਰਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਧੀਲ ਦੇ ਖੱਬੇ ਹੋਣ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਮਾਉਂਟ ਖਾਰਵਤੀ ਕੁਏਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮੰਨਾ ਲਾਈ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਲਕੱਤਾ ਗਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ। 'ਅੰਬਿਕਾ ਚਰਨ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਮੀਤਾਰਾ ਦੇਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਭੂਤਨਾਥ ਦੇਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਮੀਮੁਖੀ ਬਰਾਹਮਣ (3), ਅਤੇ ਕਮਲਾਕਾਂਤ ਦੇਬਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਤਮੀਜਾਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4). ਇਹੀ ਦਿਰਸਟੀਕੋਣ ਰਾਮੇਸਵਰ ਖਰਮਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੱਤਿਆ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਮ ਚੂੜ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਮਾ ਰਾਮ, ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਰਾਠੀ ਮੋਹਨ

ਲਾਈ (1) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁੱਬੂ ਵੈਂਟਰਮਈਆ ਬਨਾਮ ਗ. ਅਸੇਰ ਖੁੱਬੂ ਚਿੰਨਈਆ ਅਤੇ ਗੇਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਖੁੱਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਰੀਲ ਨੇ ਲਾਗੇਰ ਗਈ ਰੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਖਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਗਿਲਾ ਰੋਮ ਸਕੂ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਜਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਗੇਰ (3) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਉਸ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਗਈ ਰੋਰਟ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਮੁਦਈ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਹਿ-ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਖੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ। ਟੇਰ ਚੰਦ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਇੱਕ ਸਿਰਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੇਰ ਮਹਿ-ਸਿਰਾਇਤਕਰਤਾ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਅਧੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਇੰਨਾ ਸਖੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਬਿਕਾ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਬਨਾਮ ਝਿਮੁਲ ਸਿੰਘ (4), ਬਲਕਰਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਮਲਿਕ ਨਾਮਦਾਰ (5), ਜਿਤੋਂਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜਾਕੂ ਮੰਦਰ (6) ਅਤੇ ਗਾਜੀ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਸੰਕਰ ਗਓ (7) ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਰੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਮੀ ਕਿ ਮਹਿ-ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸਾਮਲ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਗਈ ਰੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 20, ਦੀਵਾਨੀ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਖਣੀ ਸਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਖੋਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਰੀਲ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਅਤੇ ਸਖੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਇਸ 'ਤੇ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਖਟਨਾ ਗਈ ਰੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਮਲਿਆਂ ਕਾਰਨ ਸਖੱਸ਼ਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮੀ। ਗੁਣ ਅੰਬਿਕਾ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਦਾ ਰੋਮ (1), ਜੇ ਕਿ ਖਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੀ ਅਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੇਰਾਂ ਬਨਾਮ ਤਾਲਿਬ ਆਲ ਅਤੇ ਗੇਰ (2) ਵਿੱਚ ਕੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੀ, ਮੈਂਜੂਦਾ ਰੋਮ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਲਕਰਨ ਲਾਈ ਦੇ ਰੋਮ (3) ਵਿੱਚ ਵਾਖਰੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਮੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅੰਬਿਕਾ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਦੇ ਰੋਮ (1) ਦੀ ਖਾਲਟਾ ਰੀਤੀ ਮੀ। ਖਟਨਾ ਰੋਮ (ਜਿਤੋਂਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਜਾਕੂ ਮੰਦਰ) (4) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਕਿ ਕੁਝ ਰਿਗਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਲਈ ਰਿਗਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਰਿਗਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਅ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਧੀਲ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਰੋਮ ਮੈਂਜੂਦਾ ਰੋਮ ਤੋਂ ਸਖੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਟੇਰ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਖਣੀ ਰੋਮ ਨਾਥਯੁਰ ਦਾ ਰੋਮ ਹੈ। (ਗਾਜੀ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਸੰਕਰ ਗਓ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਗਓ) (5) ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਗਮ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਹੈ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4, ਦੀਵਾਨੀ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਕੋਡ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਖੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸਕੂ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਜਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਗੇਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਰੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਗਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 20, ਦੀਵਾਨੀ ਖੁੱਬੂਮਤਾਵ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਮਲਾ ਰੀਤਾ ਮੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਕੂ ਖਾਨ ਦੇ ਰੋਮ (6) ਦੇ ਫੈਮਲੇ ਨੂੰ ਗਾਂ-ਖੱਬੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 33 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਆਕਰਤੀਆਂ 'ਤੇ

ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮਰੂ ਖਾਨ ਦੇ ਰੇਮ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਮਲਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੀਡੇ, ਫਜ਼ਲ ਹੁਸੈਨ ਸਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਮ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਰਿਮੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਫੈਮਲਾ ਆਇਆ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਆਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4) ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਹਿ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਧੀਲ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਖੁੱਬ ਫੈਮਲਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 4, ਦੀਵਾਨੀ ਖਰਰਿਕਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮਵਾਲ 'ਤੇ ਵੇਦਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਮੇ ਵੀ ਮਥੋਂ ਤੱਕ ਸੁਣਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਵਾਲ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮਮਝਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4, ਦੀਵਾਨੀ ਖਰਰਿਕਿਆ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3, ਦੀਵਾਨੀ ਖਰਰਿਕਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਖਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਇਸ ਮਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਗਏ ਸੁਣਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਆਦੇਸ਼ 41 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4. ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਰੀ ਆਮਾ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਧਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 41 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਗੈਰ-ਅਧੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਗਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 41, ਨਿਯਮ 4, ਦੀਵਾਨੀ ਖਰਰਿਕਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਰੇਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਖੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਨਕ ਦੇ ਰੇਮ (1) ਦਾ ਫੈਮਲਾ, ਅਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਦੀ ਵਿਸੇਸ ਟਿੱਥਣੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ ਨਾਨਕ ਦੇ ਰੇਮ (1) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਖੁਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੇਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਖੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਗਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਮਲੇ ਅਤੇ ਖਾਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰੂ ਖਾਨ ਦੇ ਰੇਮ (2) ਦਾ ਫੈਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਖਰਸਨ ਦਾ ਫੈਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਖੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 33, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਿਮੇ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਲਕੱਤਾ, ਖਟਨਾ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਖੈਯਸੂ ਗਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਉੱਥਰ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਫੈਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਫੈਮਲਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਅਧੀਲ ਸਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ

ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸ਼ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਦਿਸ਼ਾਲ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਾਖੂਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ.

ਆਰ. ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Rakesh Sharma, Translator.